

for vores målestok for demokratisk anstændighed synes at være gået tabt.

Vi tror på det danske demokrati, på dets levedygtighed og fundamentale sundhed. Vores historie er rig på umistelige moralske værdier, som også bør lede os, når vi i fremtiden forsøger at navigere os frem i en verden, der ikke længere er så overskuelig, som den var engang. Derfor må vi også spørge os selv og hinanden, om det moralske skred, der er sket her i landet, og den afmontering af vores humanistiske samfundsmodel, der i de senere år er igangsat af et snævert folketingsflertal, skal have lov at fortsætte: Er det virkelig det Danmark, vi ønsker at leve i?

Vi lever et privilegeret liv, men følger der ikke også forpligtelser med privilegierne? Er der ingen grænser for, hvilken nedværdigende behandling af andre mennesker vi ønsker at leve lykkeligt med?

Anstændige mennesker findes inden for alle partier og alle politiske retninger, og vi tror, at i Danmark er de anstændige endnu i flertal. Det er på tide, at vi alle begynder at bruge den ytringsfrihed, som ikke blot er vores grundlovs sikrede ret, men også demokratiets fundament. Det er på tide, at vi deler os efter vores anskuelser og dybeste overbevisninger, også og især dem, der går på tværs af partiskel. Det er på tide, at vi siger fra.

Gør vi ikke det, vil vores fremtid blive præget af stadig mere umenneskelighed og intolerance. Vi vil ende med et opsplittet og til sidst uigenkendeligt og konfliktfyldt Danmark, som kun de færreste af os vil bryde os om at leve i.

Det handler ikke kun om etniske minoriteter. Det gælder også det Danmark, vi indtil for kort tid siden havde grund til at være stolte over at være medborgere i.«

Den her erklæring er underskrevet af Suzanne Brøgger, Ib Michael, Benny Andersen, Klaus Rifbjerg, Stig Dalager, Kirsten Thorup, Carsten Jensen, Thomas Boberg, Henning Mortensen, Hanne-Vibeke Holst, Inge Eriksen og Per Schultz Jørgensen.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Ja, de er vel nok dygtige, disse 12 forfattere. De har virkelig et syn på og en indsigt i, hvad der foregår i Danmark, må man sige – specielt en hr. Rifbjerg, der bor i Spanien.

Kl. 16.35

Jeg vil spørge hr. Kamal Qureshi: I hvilke andre sammenhænge oplever man, at gæster, pri-

mært de muslimske gæster, der kommer her til landet, sætter dagsordenen i det hjem, de besøjer, og vil bestemme farven, hvordan møblerne skal stå, hvad der skal spises, hvilken beklædning folk skal gå i, hvilke tegninger de må sætte i avisen, og hvilke forhold de i det hele taget skal gebærde sig under, end netop når det er muslimer, der er tale om?

Alle de andre befolkningsgrupper, vi har, der stammer fra det store udland, er der ingen problemer med. Hvad er det egentlig, der sker? Er det ikke, fordi kulturforskellen mellem kristendommen og islam er så kæmpe stor, at det næsten er umuligt at mødes?

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg må jo beklageligvis endnu en gang konstatere, og det har vi gjort adskillige gange før, at Dansk Folkepartis måde at anskue tingene på i meget høj grad ligner den måde, de antidemokratiske bevægelser som Hizb-ut-Tahrir og lignende anskuer tingene på. Vi kender jo hr. Per Dalgaard, som flere gange har udtalt, at han ønsker, at de etniske minoriteters stemmeret i Danmark skal afskaffes – noget, han er fuldstændig enig med Hizb-ut-Tahrir om, men ikke med mig.

Vi har også her hørt hr. Per Dalgaard og hans partifæller udtale sig om, at de synes, det er i orden at slå sine børn. Vi har også hørt en lang række andre ting fra Dansk Folkepartis side. Så jeg mener sådan set, at den proces, Dansk Folkeparti er i gang med at få det danske samfund igennem, er meget mere udansk end de tolv forfattere, som står for noget af det humane Danmark, som jeg bryder mig om, og som jeg godt kan lide. Jeg synes egentlig, hr. Per Dalgaard måske skulle læse lidt mere af, hvad de her forfattere har skrevet – det er jo egentlig et grundfundament for de danske værdier.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Hvornår har hr. Kamal Qureshi sidst råbt op, når muslimske imamer tordner mod det danske samfunds demokrati og måden at gå klædt på og udtale sig på? Hvornår har han gjort det sidst?

Forleden stod der i Jyllands-Posten, at russiske muslimer har krævet, at elementer i det russiske våbenskjold fjernes. De var for kristne; de generede muslimerne, der bor i Rusland.

Sådan er der utallige eksempler. I England er servietter med Grisling på blevet fjernet fra ho-